

niji. Sodišču prijavljeni Kos ni hotel povedati, kje se je naučil izdelovanja smodnika.

Izpred sodišča

Kajnov zločin pred sodniki. Mali kazenski senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil Ivana Šterbela iz Cvetkovec na tri leta in dva meseca strogega zapora, ker je v noči na 4. januar 1939 v Jurovcih zaklal svojega brata Jožefa in hudo poškodoval svojega tovariša Franca Hliša.

Obsodba dveh ubijalcev. Mariborsko okrožno sodišče je sodilo sredi minulega tedna v primeru uboja, pri katerem sta bila udeležena kar dva ubijalca. 26 letni posestniški sin Jakob Bratušek in 29 letni delavec Viktor Orlač, oba iz Gradišča, sta bila obtožena, da sta Ivanu Milošiču 7. novembra 1938 z debelim kolom prizadejala po glavi take udarce, da so mu otrpnili možgani, zaradi česar je umrl. Bratušek je bil obsojen na tri leta in Orlač na štiri leta in en mesec strogega zapora.

Slovenska Krajina

Sv. Sebeščan. Katoliško časopisje dobiva v Slovenski Krajini vedno več naročnikov. »Slov. gospodar« je od lanskega leta zopet dobil precej novih naročnikov, in to brez vsake agitacije, ker se pač »Slov. gospodar« sam priporoča. Pa kakor slišimo, dobiva »Slov. gospodar« tudi v drugih župnijah nove naročnike in ne bo več dolgo, ko bo imel ta list vsaj v soboškem okraju vodilno vlogo. Nas veseli napredek katoliškega časopisja, pa naj se to imenuje kakor koli. — V Murski Soboti je izšla prva številka tednika »Murska krajina«, ki je prenehala izhajati ob novem letu. Prej je bil ta list last g. Benka, industrijalca in prejšnjega poslanca. Zdaj je list prešel v druge roke, smer mu pa menda ostane ista. — Kdor hoče imeti nov Singer šivalni stroj 1000 din ceneje kot se dobi v trgovinah, naj se oglasi pri Prosvetnem društvu v Pečaroveh. Prodamo tudi na obroke.

Veliki Dolenci. Pri nas se je vršil misijon, ki so ga vodili salezijanci iz Murske Sobotice. V nedeljo

je bil skiep. Daj Bog, da bi rodil obilo trajnega uspeha!

Turnišče. Ze precej časa smo imeli mir pred raznimi kurjimi tatovi, a zadnje čase so se nopol spravili na delo ter so odnesli od g. Gerkeša par kokoši. Njihov plen bi gotovo bil še večji, a domača hčerka je zaslišala kurje vreščanje, zato je hitela po orožnike, a uzmoviči jih niso počakali.

Gornja Lendava. Pretekli teden smo pri nas imeli uspel dekliški tečaj, katerega se je udeleževalo okrog 370 katoliških deklet. Vodil ga je priznani govornik g. Drago Oberžan s sodelovanjem učiteljice gdne Zadravec Olge. Taki tečaji so velike važnosti za naša dekleta, ki vsako leto v velikem številu zapuščajo ročni krov ter odhajajo v neprijazno tujino. — Isti dan je zborovalo tudi 18 učiteljic.

Dolnja Lendava. Bivši odvetniški koncipient pri dr. Štrasserju, g. Sattler Franc, je nedavno v Ljubljani napravil odvetniški izpit ter je sedaj odpril svojo odvetniško pisarno pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Gradišče. Minulo soboto je g. Horvat Aleksander peljal voz sena iz Sebebove. Ker je pot bila

dolga, je sedel na voz in se peljal, a med potjo je spodrnil z voza in padel tako nerodno, da si je zlomil vrat. Prepeljali so ga v bolnišnico, a zdravniki mu niso mogli rešiti življenja in je umrl, star 39 let. Zapušča ženo in dva mladoletna otroka. Žalujemo naše sožalje!

Vučja Gomila. Pred nekaj dnevi v zgodnjih večernih urah je začela goreti slama posestnika Horvat Stefana, katere je bilo okrog 50 centov, in znaša škoda 1500 din, ki ni krita z zavarovalnino. Sreča v nesreči je bila, da je v času požara začelo deževati in je bilo dovolj vode na razpolago, sicer bi ogenj objel tudi sosednja gospodaraka poslopja. Oseba, ki je osumljena požiga, je bila predana okrožnemu sodišču.

Fokovci. Pred kratkim je zvečer zapel rdeči petelin nad gospodarskim poslopjem posestnika Počič Jožefa, katerega mu je vpepelil do tal. Ker se je ogenj naglo širil, niso mogli rešiti vse živine in so zgoreli blit ter krava s teletom. Ogenj se je razširil tudi na stanovanjsko poslopje, kateremu je uničil ostreže. Škoda, ki ni krita z zavarovalnino, znaša nad 25.000 din. Pri reševanju živine se je gospodar močno opeknel po vsem telesu, radi tega so ga prepeljali v bolnišnico.

Krog. Zelo nas je razveselila vest, da je naš rojak g. Ferencič Joško na pravni fakulteti ljubljanske univerze diplomiral. Iz dna srca mu častitamo!

Dobrovalk. Pred dnevi smo imeli pri nas cirkus, ki je poleg drugega razkazoval veliko redkost — 300 kg težko žensko.

Dolgo let zagonecna krvava dejanja pred pojasnitvijo

Od pastirjev najdena lobanja

Dne 12. maja 1938 so našli kozji pastirji v gozdu na Rdečem bregu nad Breznom ob Dravi človeško lobanjo brez spodnje čeljusti. Starši otrok so obvestili o grozni najdbi orožnika iz št. Lovrenca na Pohorju, ki so preiskali gozd, a niso nikjer zadeli na ostalo okostje. Preiskava je bila zaključena z domnevo, da se je prikotala lobanja kakoga samomorilca navzdol po bregu in se ustavila v gozdu pod smreko, kjer so jo odkrili otroci. Lobanjo so pozneje položili v krsto umrle Katarine Hanzl in je bila pokopana na pokopališču župnije Brezno.

Lobanja pokazala sled

Govorice o najdbi skrivnostne lobanje so se razletele po vsej Dravski dolini. Ljudje so začeli hitro namigavati, da ne gre za glavo neznanega obočenca, ampak za lobanjo posestnika Antona Kozjeka, po domače Močnika s Kaple, ki se je napotil 29. aprila 1935 od doma na Rdeči breg in ga od takrat ni videl nikdo več. Kozjek je bil namenjen k čevljarju Feliksurnautu na Rdeči breg, kakor je sam pripovedoval.

Fotografija Kozjekovega življenja

Kakor hitro je buknil v javnost ljudski glas, da je z lobanjo odkrita sled za skrivnostno zgi-

»Da, lepši bi bil brez njega!«

»Če Kazimira ne bi bilo, bi lahko stanoval pri nas,« je nadaljevala Nina. »Tako bi mati imela stanovalca, midva bi se pa nemoteno ljubila. Poljubi me, Stefan!«

Ko je fant izpolnil njeno željo, je nadaljevala:

»Tako bi vse ostalo pri starem in ko bi imel dovolj zasluzka, bi se vzela.«

»Da,« je vzdihnil Stefan.

»Toda Kazimir ne bo pristal na to, da bi se midva vzela. In nikdar ne bo dovolil, da bi ti pri nas stanoval. Veš, kaj bi storil? Ubil bi te. Oba bi ubil.«

»Ne verjamem.«

»Danes zjutraj mi je prepovedal, da bi s teboj hodila.«

»Tega ti ne more prepovedati.«

»Bojim se, da me bo ubil, če me bo videl s teboj. Veš, zdi se mi, da ni popolnoma pri pameti. Tak človek je vsega zmožen.«

»Le naj poskusi storiti kaj žalega!« je dejal Stefan odločno. »Sicer si pa ne upa! Ni vsak debel, velik človek obenem tudi močen in odločen. Takšni so včasih najbolj slabi.«

»Mogoče. Toda Kazimir je blazno zaljubljen in veš, da zaljubljenost tudi iz strahopetneža naredi junaka.«

»Recimo, da bi si upal. Veš, kaj se zgodi s takimi ljudmi v tej državi? V ječo ali norišnico jih zapro. Tam se ohladijo. Če bi pa meni hotel storiti kaj hudega, bi poklical stražnika. Ta bi ga že naučil!«

Nino je ta pogovor vznejevoil. Odmaknila se je od Stefana in obrnila proč.

»Kdo je rekel, da hoče napasti tebe?« je dejala razdraženo. »Samo nase misliš. Ali bi ti bilo vseeno, če bi ubil mene?«

»Ne bo te ubil!«

»Oh, grozno!« je vzdihnila Nina in umolknila. Čez čas pa je dodala:

»Tudi to se lahko zgodi, da bo Kazimir nekega dne postal samomorilec. Taki ljudje so vsega zmožni.«

»Ko bi le postal! To bi še vedno bilo bolje, kakor če bi koga drugega umoril.«

Po teh besedah je zavlada molk. Stefan je spet prijel za vesla in obrnil čoln v smer, od koder sta prišla.

Ljudje so se medtem večinoma razšli in na obrežju je bilo dokaj tiho.

Ob enajstih je voz cestne železnice oddrdral z zadnjimi izletniki. Med temi sta bila tudi Nina in Stefan.

Nina je naslonila glavo na Stefanovo ramo in dremala. Izraz njenega obraza je bil otroško-miren in nežen.

Stefan se je nenadoma spomnil, da ji je pozabil povedati neko veselo novico.

»Nina, poslušaj!« je zašepetal. »Veselo novico ti moram sporočiti. Čez tri tedne bom dobil službo v veliki točilnici pri Svetem Patriku. Imel bom tako plačo kot v tovarni.«

(Daje sledi)

narjev škode. Sedaj je prof. J. K. Ellsworth s kalifornijskega vsučilišča izumil nov postopek, ki naj bi žuželke uničeval s tokom visoke napetosti. Ta postopek temelji na opazovanju, da privabljajo žuželke posebno žive barve. Ellsworth je zgradil električno uničevalnico za žuželke, ki so z električnim tokom nabite živobarvne pasti. Te pasti postavljajo na polja in naj bi vsako žuželko, ki bi jo privabile, takej usmrtili. Pri dosedanjih poskusih so v teku dneva pokončali na ta način povprečno po 5000 škodljivcev vseh vrst. Po Ellsworthovih izjavah zadostujeta za vsak hektar obdelane zemlje dve taki pasti in stroški za tok v enem poletju znašajo za vsako past komaj kakšnih 70 din.

Pazite dobro

Kadar kupujete Aspirin, dali so tablete in zavoj označene z »Bayer«-jevim križem. Brez te zaščitne znamke ni Aspirina.

ASPIRIN

TABLETE

Oglaš. reg. pod št. brojem 32603 od št. XI. 1933.

nulim Kozjekom, so ljudje tudi pogreli njegovo življenje, ki je in bo ostalo strašilo za vso Dravsko dolino.

Dne 31. oktobra 1909 v noči je bil smrtonovarno obstreljen pri Močnikovem mlinu v grabi med Remšnikom in Kaplo Kozjekov mlajši brat Andrej. Obstreljeni je kmalu po zločinu podlegel poškodb, a je pred smrtjo izpovedal, da je storilec njegov brat Anton, katerega so zaprli, pa ga izpustili radi pomanjkanja dokazov.

Leta 1913, in sicer 25. junija, je pogorela v Račah domačija Kozjekove žene Neže in je mož Anton dobil izplačano zavarovalnino. Zažgal je Kozjekov prijatelj Ivan Pressnitz. Ta požig je tudi zaspal radi pomanjkanja dokazov.

Pressnitz je prijavil Kozjeka 8. januarja 1917 v Kremnu na Donavi vojaški oblasti, da ga je leta 1909 nagovarjal k umoru že omenjenega brata. Vojna vihra je to prijavo pokrila s plaščem nezanimanja.

Dne 14. novembra 1920 na Kapli v Helblovem lesu zadavljeno posestnico Marjeto Grušovnik so spravljali v svezo z Antonom Kozjekom, kateremu bi naj bil pomagal neki Feliks Urnaut. Preiskava je potekla brezuspešno.

Šele leta 1928 sta prišla Kozjek in Pressnitz v Maribor na zatožno klop radi zločina umora Andreja Kozjeka in radi požiga v Račah. Porota je obsodila Kozjeka na vešala, Pressniza pa na 20 letno ječo. Pressnitz je v kaznilnici umrl po treh letih. Kozjek, kateremu so spremenili smrtno obsodbo na dosmrtno ječo, je dosegel iz kaznilnice obnovo procesa. Sodišče je Antona Kozjeka pri ponovni obravnavi oprostilo krivda smrti njegovega brata in je bil obsojen le radi nagovarjanja k požigu na osem let, katere je že bil presedel.

Kozjek je prišel iz ječe na pogojen dopust februarja 1935. Kakor hitro se je pojavil Kozjek v Dravski dolini, so se razširile govorice, da bo kmalu zopet pod ključem, ker ima skupno s Feliksom Urnautom na vesti zadavljeno Marjeto Grušovnik. Teh govoric se je Kozjek ustrašil in se je napotil k Urnautu v Rdeči breg, od koder se ni več vrnil.

Kdo je Feliks Urnaut?

Feliks Urnaut se je priselil k nam iz Avstrije in je prestal že triletno ječo radi požiga. Po poklicu je čevljar, a je bil tedaj, ko se je napotil k njemu Kozjek, zaposlen v tovarni za lepenko v Podvelki ter je bival z ženo na Rdečem bregu. Z Rdečega brega se je Urnaut preselil na Kozji vrh nad Brezmem, kjer so se začeli pred nedavnim razvozlavati toliko let zagonetni zločini.

Žena dolži moža

Na Kozjem vrhu se je zapletla Urnautova žena z nekim mlajšim moškim v ljubezenske spletke, ki so razdražile ljubosumnost njenega moža Feliksa tako, da je grozil ženi z dejanskim obračunom. Radi grožnje razljutena ženska je začela govoriti, naj le položi mož nanjo prst, potem pa ne bo več dolgo zemlje tlačil. Ona bi ga bila že zdavnaj izdala, pa noče, da bi potem kazali ljudje s prstom za njenimi otroki in jim očitali, da imajo morilca za očeta.

Te obdolžitve so prišle na uho oročnikom, kateri so te dni aretirali in odgnali v zapor v Marenberg Feliksa Urnauta in njegovo ženo.

Česa je osumljen Urnaut?

V Marnebergu zaprti Urnaut, ki je začel kmalu po aretaciji z gladovno stavko, je osumljen, da je umoril 29. aprila 1935 Antona Kozjeka, ko je prišel k njemu na Rdeči breg zaradi govoric o umoru Marjete Grušovnik. Zakaj in kako je prišlo do tega zločina, bi naj pojasnila sedanja preiskava, pri kateri pa osumljeni odločno zanika krivdo.

Naši rajni

Sv. Anton v Slov. goricah. Pred kratkim je odšla po večno plačilo k svojemu nebeškemu ženinu z gledna Marijina družbenica 73 letna Ana Zimič iz Odrenc. Bila je že od začetka antonjevske Marijine družbe vedno zvesta svoji nebeški Materi. Bila je pa tudi 51 let goreča tretjerednica, več let celo voditeljica III. reda doma-

če župnije. Bog jo je proti koncu njenega življenja obiskal s hudo boleznijo, tako da je skoraj polna štiri leta bila neprenehoma priklenjena na bolniško posteljo. Z veliko potrpežljivostjo je prenašala svoje bolečine, rekoč, da rada trpi. Bodi ji lahka zemlja! — Žalujemo naše sožalje!

Slovenja vas pri Ptujju. Dne 9. marca je v Gospodu zaspala Neža Jerenko, žena uglednega posestnika Jakoba, ki je v starosti 28 let po večletni bolezni odšla po božje plačilo. Užaloščenemu soprogu je zapustila tri otroke. Naj ji bo lahka domača zemlja — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Uršan pri Ptujju. V Gospodu je zaspala Terezija Firbas, roj. Roškar. Bila je sestra že pokojnega p. Viktorina, bivšega frančiškanskega gvardijana v Gradcu, in Mariji Lankovci, in sestri usmiljenke, ki tudi že počiva v Bogu v daljni Budimpešti. Umrila je ravno na dan šeste obletnice svojega moža. Deležna je bila izredno lepega pogreba, kar priča o njeni vsestranski priljubljenosti med farni. Domači g. župnik je rajni pri grobu

Velikonočni darovi „Slov. gospodarja“ starim in novim naročnikom

Za Veliko noč si prijatelji delimo pisankе. Tudi »Slov. gospodar« je sklenil dati priliko starim in novim naročnikom, da se udeležijo žrebanja velikonočnih darov v skupni vrednosti 25.000 din.

Darovi so sledeči:

V GOTOVINI:

1000 dinarjev in 500 dinarjev.

V BLAGU:

Velika harmonika (2730 din) od tvrdke Mein. in Herold, Maribor, Gosposka ulica.

Semena (500 din) tvrdke M. Berdajs, Maribor, Vetrinjska ulica.

Težka škropiljka (400 din) tvrdke Alfonz Meutz Maribor, Aleksandrova 1.

Blago za žensko obleko (400 din) tvrdke Pregrad, Maribor, Aleksandrova 25.

Blago za moške obleke (2000 din) tvrdke Trpin Maribor, Vetrinjska 15.

Viseča stenska ura (200 din) tvrdke Franjo Bureš, Maribor, Vetrinjska 26.

Blago za perilo (200 din) tvrdke Macun Anton, Maribor, Gosposka 10.

Brivski aparati (200 din) tvrdke Kanc, Maribor, Gosposka 33.

Ura budilka (100 din) tvrdke Ignac Jan, urar, Maribor, Grajski trg 4.

Potrebščine za kolesarje (200 din) tvrdke Franc Neger, Maribor, Slovenska 29.

Vreča bele pšenične moke (255 din) tvrdke M. Weiss, Maribor, Aleksandrova 29.

Kompletno blago za moško obleko (750 din) tvrdke Janko Preac, Maribor, Glavni trg 13.

Potrebščine za britje (200 din) tvrdke Drago Rosina, Maribor, Vetrinjska 26.

Blago za ženske obleke (600 din) tvrdke Karel Jančič, Maribor, Aleksandrova 11.

Moške in ženske obleke ter čevlji (2100 din) tvrdke Jakob Lah, Glavni trg 2.

Gospodinske posode (150 din) tvrdke Ivan Kovačič, Maribor, Koroška 10.

Meški in ženski plašči (1750 din) tvrdke Jurij Kokolj, Maribor, Glavni trg 24.

Žepna ura (200 din) tvrdke Vidovič Josip, urar, Maribor, Gosposka 20.

Blago za moško obleko (600 din) tvrdke Franjo Klanjšek, Maribor, Glavni trg 21.

Blago za ženske in moške obleke (1000 din) tvrdke Češki magacin, Maribor, Ulica 10. oktobra.

V KNJIGAH:

360 knjig (8000 din) tvrdke Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kdo se lahko udeleži nagradnega žrebanja?

1. Vsi stari naročniki, ki nam pošljejo po naročilnici, ki je danes v listu, naslov enega novega naročnika. Če jih kdo pridobi več, dobi za vsakega posebno številko.

2. Vsi novi naročniki, ki bodo plačali naročnino 32 din vsaj do 1. aprila 1939.

Kdaj se vrši nagradno žrebanje?

Nagradno žrebanje se vrši dne 2. aprila 1939 in bo objavljeno v velikonočni številki.

Ker so nekatere tvrdke dale raznega blaga, zato smo istega razdelili na več nagrad.

Ne odlašajte — ne pomišljajte!

Nastavili smo kratek rok za udeležbo, ker je Velika noč blizu! Zato ne odlašajte! Izrežite še danes naročilnico iz lista in pridobite vsaj enega naročnika! Zdaj je že pomlad in prilika zaslužka, zdaj je možnost, da napravite novemu naročniku veselje za Veliko noč — pa tudi sebi! Nobe-na naročilnica naj ne gre v izgubo!

Vso srečo vam želi
uprava »Slov. gospodarja«.

Tu odreži!

Upravi

Slovenski gospodar

Znamka
1— din

Pošiljam vam naslov novega naročnika na drugi strani. —
Moj naslov pa je:

Maribor
Koroška cesta 5

Pazite dobro

Kadar kupujete Aspirin, dali so tablete in zavoj označene z »Bayer«-jevim križem. Brez te zaščitne znamke ni Aspirina.

ASPIRIN

TABLETE

Oglaš. reg. pod št. brojem 32603 od št. XI. 1933.

nulim Kozjekom, so ljudje tudi pogreli njegovo življenje, ki je in bo ostalo strašilo za vso Dravsko dolino.

Dne 31. oktobra 1909 v noči je bil smrtonovarno obstreljen pri Močnikovem mlinu v grabi med Remšnikom in Kaplo Kozjekov mlajši brat Andrej. Obstreljeni je kmalu po zločinu podlegel poškodb, a je pred smrtjo izpovedal, da je storilec njegov brat Anton, katerega so zaprli, pa ga izpustili radi pomanjkanja dokazov.

Leta 1913, in sicer 25. junija, je pogorela v Račah domačija Kozjekove žene Neže in je mož Anton dobil izplačano zavarovalnino. Zažgal je Kozjekov prijatelj Ivan Pressnitz. Ta požig je tudi zaspal radi pomanjkanja dokazov.

Pressnitz je prijavil Kozjeka 8. januarja 1917 v Kremnu na Donavi vojaški oblasti, da ga je leta 1909 nagovarjal k umoru že omenjenega brata. Vojna vihra je to prijavo pokrila s plaščem nezanimanja.

Dne 14. novembra 1920 na Kapli v Helblovem lesu zadavljeno posestnico Marjeto Grušovnik so spravljali v svezo z Antonom Kozjekom, kateremu bi naj bil pomagal neki Feliks Urnaut. Preiskava je potekla brezuspešno.

Šele leta 1928 sta prišla Kozjek in Pressnitz v Maribor na zatožno klop radi zločina umora Andreja Kozjeka in radi požiga v Račah. Porota je obsodila Kozjeka na vešala, Pressniza pa na 20 letno ječo. Pressnitz je v kaznilnici umrl po treh letih. Kozjek, kateremu so spremenili smrtno obsodbo na dosmrtno ječo, je dosegel iz kaznilnice obnovo procesa. Sodišče je Antona Kozjeka pri ponovni obravnavi oprostilo krivda smrti njegovega brata in je bil obsojen le radi nagovarjanja k požigu na osem let, katere je že bil presedel.

Kozjek je prišel iz ječe na pogojen dopust februarja 1935. Kakor hitro se je pojavil Kozjek v Dravski dolini, so se razširile govorice, da bo kmalu zopet pod ključem, ker ima skupno s Feliksom Urnautom na vesti zadavljeno Marjeto Grušovnik. Teh govoric se je Kozjek ustrašil in se je napotil k Urnautu v Rdeči breg, od koder se ni več vrnil.

Kdo je Feliks Urnaut?

Feliks Urnaut se je priselil k nam iz Avstrije in je prestal že triletno ječo radi požiga. Po poklicu je čevljar, a je bil tedaj, ko se je napotil k njemu Kozjek, zaposlen v tovarni za lepenko v Podvelki ter je bival z ženo na Rdečem bregu. Z Rdečega brega se je Urnaut preselil na Kozji vrh nad Brezmem, kjer so se začeli pred nedavnim razvozlavati toliko let zagonetni zločini.

Žena dolži moža

Na Kozjem vrhu se je zapletla Urnautova žena z nekim mlajšim moškim v ljubezenske spletke, ki so razdražile ljubosumnost njenega moža Feliksa tako, da je grozil ženi z dejanskim obračunom. Radi grožnje razljutena ženska je začela govoriti, naj le položi mož nanjo prst, potem pa ne bo več dolgo zemlje tlačil. Ona bi ga bila že zdavnaj izdala, pa noče, da bi potem kazali ljudje s prstom za njenimi otroki in jim očitali, da imajo morilca za očeta.

Te obdolžitve so prišle na uho orožnikom, kateri so te dni aretirali in odgnali v zapor v Maribor Feliksa Urnauta in njegovo ženo.

Česa je osumljen Urnaut?

V Mariborju zaprti Urnaut, ki je začel kmalu po aretaciji z gladovno stavko, je osumljen, da je umoril 29. aprila 1935 Antona Kozjeka, ko je prišel k njemu na Rdeči breg zaradi govoric o umoru Marjete Grušovnik. Zakaj in kako je prišlo do tega zločina, bi naj pojasnila sedanja preiskava, pri kateri pa osumljeni odločno zanika krivdo.

Naši rajni

Sv. Anton v Slov. goricah. Pred kratkim je odšla po večno plačilo k svojemu nebeškemu ženinu z gledna Marijina družbenica 73 letna Ana Zimič iz Odrenc. Bila je že od začetka antonjevske Marijine družbe vedno zvesta svoji nebeški Materi. Bila je pa tudi 51 let goreča tretjerednica, več let celo voditeljica III. reda doma-

če župnije. Bog jo je proti koncu njenega življenja obiskal s hudo boleznijo, tako da je skoraj polna štiri leta bila neprenehoma priklenjena na bolniško posteljo. Z veliko potrpežljivostjo je prenašala svoje bolečine, rekoč, da rada trpi. Bodi ji lahka zemlja! — Žalujemo naše sožalje!

Slovenja vas pri Ptujju. Dne 9. marca je v Gospodu zaspala Neža Jerenko, žena uglednega posestnika Jakoba, ki je v starosti 28 let po večletni bolezni odšla po božje plačilo. Užaloščenemu soprogu je zapustila tri otroke. Naj ji bo lahka domača zemlja — žalujemo pa naše sožalje!

Sv. Uršan pri Ptujju. V Gospodu je zaspala Terezija Firbas, roj. Roškar. Bila je sestra že pokojnega p. Viktorina, bivšega frančiškanskega gvardijana v Gradcu, in Mariji Lankovci, in sestri usmiljenke, ki tudi že počiva v Bogu v daljni Budimpešti. Umrila je ravno na dan šeste obletnice svojega moža. Deležna je bila izredno lepega pogreba, kar priča o njeni vsestranski priljubljenosti med farni. Domači g. župnik je rajni pri grobu

Velikonočni darovi „Slov. gospodarja“ starim in novim naročnikom

Za Veliko noč si prijatelji delimo pisankе. Tudi »Slov. gospodar« je sklenil dati priliko starim in novim naročnikom, da se udeležijo žrebanja velikonočnih darov v skupni vrednosti 25.000 din.

Darovi so sledeči:

V GOTOVINI:

1000 dinarjev in 500 dinarjev.

V BLAGU:

Velika harmonika (2730 din) od tvrdke Mein. in Herold, Maribor, Gosposka ulica.

Semena (500 din) tvrdke M. Berdajs, Maribor, Vetrinjska ulica.

Težka škropiljka (400 din) tvrdke Alfonz Meutz Maribor, Aleksandrova 1.

Blago za žensko obleko (400 din) tvrdke Pregrad, Maribor, Aleksandrova 25.

Blago za moške obleke (2000 din) tvrdke Trpin Maribor, Vetrinjska 15.

Viseča stenska ura (200 din) tvrdke Franjo Bureš, Maribor, Vetrinjska 26.

Blago za perilo (200 din) tvrdke Macun Anton, Maribor, Gosposka 10.

Brivski aparati (200 din) tvrdke Kanc, Maribor, Gosposka 33.

Ura budilka (100 din) tvrdke Ignac Jan, urar, Maribor, Grajski trg 4.

Potrebščine za kolesarje (300 din) tvrdke Franc Neger, Maribor, Slovenska 29.

Vreča bele pšenične moke (255 din) tvrdke M. Weiss, Maribor, Aleksandrova 29.

Kompletno blago za moško obleko (750 din) tvrdke Janko Preac, Maribor, Glavni trg 13.

Potrebščine za britje (200 din) tvrdke Drago Rosina, Maribor, Vetrinjska 26.

Blago za ženske obleke (600 din) tvrdke Karel Jančič, Maribor, Aleksandrova 11.

Moške in ženske obleke ter čevlji (2100 din) tvrdke Jakob Lah, Glavni trg 2.

Gospodinske posode (150 din) tvrdke Ivan Kovačič, Maribor, Koroška 10.

Meški in ženski plašči (1750 din) tvrdke Jurij Kokolj, Maribor, Glavni trg 24.

Žepna ura (200 din) tvrdke Vidovič Josip, urar, Maribor, Gosposka 20.

Blago za moško obleko (600 din) tvrdke Franjo Klanjšek, Maribor, Glavni trg 21.

Blago za ženske in moške obleke (1000 din) tvrdke Češki magacin, Maribor, Ulica 10. oktobra.

V KNJIGAH:

360 knjig (8000 din) tvrdke Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kdo se lahko udeleži nagradnega žrebanja?

1. Vsi stari naročniki, ki nam pošljejo po naročilnici, ki je danes v listu, naslov enega novega naročnika. Če jih kdo pridobi več, dobi za vsakega posebno številko.

2. Vsi novi naročniki, ki bodo plačali naročnino 32 din vsaj do 1. aprila 1939.

Kdaj se vrši nagradno žrebanje?

Nagradno žrebanje se vrši dne 2. aprila 1939 in bo objavljeno v velikonočni številki.

Ker so nekatere tvrdke dale raznega blaga, zato smo istega razdelili na več nagrad.

Ne odlašajte — ne pomišljajte!

Nastavili smo kratek rok za udeležbo, ker je Velika noč blizu! Zato ne odlašajte! Izrežite še danes naročilnico iz lista in pridobite vsaj enega naročnika! Zdaj je že pomlad in prilika zaslužka, zdaj je možnost, da napravite novemu naročniku veselje za Veliko noč — pa tudi sebi! Nobe-na naročilnica naj ne gre v izgubo!

Vso srečo vam želi
uprava »Slov. gospodarja«.

Tu odreži!

Upravi

Znamka
1— din

Slovenski gospodar

Maribor
Koroška cesta 5

Pošiljam vam naslov novega naročnika na drugi strani. —
Moj naslov pa je:

Ukradena nevesta

Reimmichlova povest podomačena

24

»Tega vam živ krst ne verjame.«

»Kaj mi vi verjamete, to mi je toliko mar kakor lanski sneg; ali gospa Leja bo že še spoznala, da sem ji le dobro hotel in da sem je hotel strahu rešiti.«

Pri teh besedah se je spet tako čudno ozrl po obtoženki, ki ga je neverno in začudeno pogledala.

Tedaj se je obrnil sodnik na pričo:

»Torej priznate, da ste vedeli, kaj se je med ženskama zgodilo?«

»Tega ne tajim,« je odgovoril Tonč.

»Torej ste bili tam zraven?«

»Zraven nisem bil, pač pa kakih dve sto korakov dalje gori v lesu.«

»Pa pravite, da je obtoženka povedala vse po resnici in pravici?«

»Preveč je povedala in premalo.«

»Razložite nam to!«

»Sebe je preveč očrnila, mačeho pa premalo. Stara je bila vsega kriva.«

»Ali nam veste kaj novega povedati?«

»Da, stara je začela in je tako vpila, da sem zmerjanje gor v les čul. Zmerjala je tako, kakor kak pijan voznik. Ta tu ji je trikrat hotela uiti; prvič je stara stopila pred njo in je ni spustila po stezi, drugič jo je za ramo prijela in jo je po glavi jela tolči, tretjič jo je potegnila za kite in jo je za lase vlačila.«

»Ali je to zadnje res?« jo je vprašal predsednik.

»Res je že,« je odvrnila čisto tiho.

»Zakaj nam tega niste povedali?«

»Sram me je bilo,« je dejala s povešeno glavo.

»Ni ga dekleta, ki ima lepe lase, da bi se dalo taki stari babi, da jo razkuštra in jo vlačijo za kite,« se je oglasil spet Tonč. »Mlada je branila svoje kite in je staro potisnila.«

»Jo je morala presneto krepko potisniti, da je šla lesa na drobno in je ženska zletela po bregu, da se nikjer ustaviti ni utegnila,« je menil državni tožilec.

»Bog ve kaj je ni bilo treba potisniti. Stara je bila tolsta in okorna. Če se vam tak sod zvrne, podre še kaj več in se mota in vali sam od sebič naprej.«

»Kar tako se lesa ne vda — kak pomen bi pa imela, če človeka ne drži?«

»Les je bila skozi in skozi vsa perela; še otroka ne bi bila držala.«

»Obtoženka bi si bila morala tembolj premisliti, da se ne bo na tako nevarnem mestu tepla s starejšo in nerodnejšo osebo.«

»Saj se ni tepla; saj se je vendar samo branila.«

»Še na misel si nisem vzela, da je lesa tako slaba,« se je žalostno oglasila Leja.

»Ali to ste vendar morali vedeti,« je silil državni tožilec, »da ogrožate življenje svoje mačeha, če potiskate nerodno žensko na takem kraju, kjer je pred vama strm prepad.«

»Na to nisem mislila. Še v sanjah bi mi ne bilo prišlo na misel, da se utegne kaj takega zgoditi.«

»Pa bi vam bilo moralo priti na misel.«

»Vam bi tudi ne bilo prišlo na misel, gospod — gospod dohtar,« se je razburil Tonč. »Če vas bi kdo klofutal in vam lase pipal, tudi ne bi tiho držali kakor crknjen mulec: ta tu se je branila in kar se je zgodilo, se je pač po nesreči; take so pač nesreče pri nas v hribih.«

Vsi so se čudili, najbolj Leja, da se je Tonč tako potegoval zanj, kakor da bi šlo njemu za kožo. Državni tožilec pa ga je bolj trdo prijel:

»Izpočetka ste vendar menili, da je obtoženka mačeho umorila in ste jo tudi opomnili, kaj jo čaka, če pride zadeva pred sodnike.«

»Jaz sem vedno pravil, da je to, kar se je zgodilo, nesreča,« se je Tonč prebrisano izvil iz zanke; »pač pa sem tej ženi tu dejal, da gospodje pri sodnji iz komarja radi naredijo celega vola in da na vsaki nesreči vohajo kak zločin.«

Tedaj je vzrojil predsednik:

»Kaj pa se predrznete? Vi sami ste obtoženki večkrat grozili, da jo boste zaradi umora naznanili. Na to Tonč ni vedel odvrniti. Zabrunjal je in zagodrnjal in bruhal iz sebe:

»To pa je taka reč med njo in menoj in ne briga nikogar drugega.«

»Motite se,« mu je zabrusil državni tožilec; »na vsak način ste ji delali silo in za izsiljevanje vas čaka huda kazen.«

»Dobro! To kazen vzamem nase. Ta reč pa briga samo mene,« je Tonč trmasto zoprvil.

Usedel se je in srdito meril gospode enega za drugim.

Ko je sodnja dognala vse okoliščine, je začel Lejin advokat govoriti. Na dolgo in široko je razložil, da je obtoženka dobrega srca in — če prezremo njeno prirojeno jezovitost — mirnega značaja, ki ni bila nikoli prepirljiva; še misliti ni mogoče, da bi bila mačeho s hudim namenom potisnila. Vsi, ki jo poznajo, jo spoštujejo in čislajo. Ne le oče, ki jo je pohvalil, da je bila vedno dobra, požrtvovalna in poslušna hči, tudi vse priče in vsi spisi tu in pisma pričajo in govorijo dovolj jasno, da je obtoženka dobra, nesebična ženska. Katero drugo dekle, ki bi bilo tako bistro glave in tako postavno in lepo na pogled, bi tako dolgo in potrpežljivo prenašalo, da jo preganja in fanta hudobna in zabita mačeha? Kar je zgoraj v Homski skali storila, se je zgodilo po sili, ker se je morala braniti. Čisto po pravici in brez hudega namena se je otepala podivjane ženske, ki ji je zastavila pot. Ko bi se je ne bila rešila, Bog ve, morda bi bila ona sama zletela v prepad. Da je bil konec tako strašen, je pač nesreča — zaradi tega obtoženke ni mogoče obsoditi. Obtoženka je že od zgodnje mladosti naprej živela trdo življenje in razen tistih kratkih srečnih let v Trbižu ni okusila nič dobrega. Kaj je njeno občutljivo srce pretrpelo to leto, odkar je žena, je mogoče le slutiti, občutiti ali povedati tega ni kos. Če bi bilo res kaj krivde na njej, češ da je zakrivila nesrečo zaradi nemarnosti in jezovitosti, je bilo kazni več ko preveč, ko je sedela v preiskovalnem zaporu, še bolj pa, ker je te mesece toliko pretrpela.

»Če vprašate svoje srce, gospodje sodniki, morate reči, da čuti s to nesrečno ženo. In če vprašate zakon, ne more biti drugega odgovora, kakor da je obtoženka nedolžna in brez krivde. Zaradi tega predlagam in prosim v imenu pravice, da jo oprostite.«

Tonč je dvakrat plosknil z rokami in se zadril: »Tako je!« Leja je med advokatom govornikom zdaj prebledela, zdaj zardela. Ko je advokat končal, ji je posijal na licih žarek upanja. Ali že je vstajal državni tožilec, da bi pobil besede advokatovalca.

»Očitno je, da je obtoženka svojo mačeho mrzela in črtila,« je dejal. »Iz raznih okoliščin po pravici sklepamo, da ji je bilo z mačehino smrtjo kar ustrezno. Če pravi, da jo je potisnila v prepad, ne da bi bila vedela, kaj dela, ker je bila tako razburjena, ji to lahko verjamemo ali pa tudi ne. Pa najsi je kdo še tako razburjen, če koga ubije, ga je ubil in uboj je uboj: kaznovati ga je treba, kakor zakon veli. Sicer pa bi moralo tako dekle, če je res tako pametno in preudarno, kakor trdijo priče in zagovornik, pravim: bi moralo tako dekle tudi vedeti, da se na takem nevarnem kraju ne sme pretepati. In da gre in potisne staro, bolešno ženo s tako silo: mar res ni pomislila, da preži pred njo prepad in smrt? Sicer pa je sama pokazala, da se svoje krivde zaveda. Zakaj neki bi bila nesrečo prikrivala, če je bila res le nesreča? Zakaj neki je na dan poroke zbežala, če je bila o svoji nedolžnosti prepričana? Da je nazadnje sama prišla in vse priznala — seveda, saj ji drugega kazalo ni! Res je njeno življenje polno bridkosti, tega ne tajim, vsakomur se smili. Ali v primeru uboja ne moremo spraševati svojega srca, čeprav se nam ubijalka utegne smiliti; pred očmi nam bodi zakon in pravica! Zaradi tega vztrajam na svoji obtožbi in pozivam sodnike, da spoznajo obtoženko za krivo.«

(Dalje sledi)

Nov redilni prašek
za prašiče

Vsak kmetovalec si z Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebelenje govedil in telet. Veliki zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdrži sveže in bistro ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenica 12 din.

Za boljše izrabljanje poštne priporočamo, da naroči eden za več sosedov skupaj. 106

Pravi Redin, Govedin, Mlekin, Konjin ter Mostin so dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANC,
Maribor,
Slovenska ulica

spregovoril v slovo spomina vredne besede. Kot zvesti naročniki »Slov. gospodarja« in prijateljici dobrih listov želimo, da ji bo usmiljeni Jezus obilen plačnik za vsa njena dobra dela. Naj počiva v miru! Žalujočim sorodnikom pa izrekamo naše sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V petek, dne 17. marca, je umrl Janžekovič Martin, preužitkar, iz Bresnice. Rajni je bil vedno dobre volje, vesel ter šaljiv človek. Bil je radožaren. Mariškateri popotnik je dobil pri njem pijačo. Rad je prihajal v cerkev kljub starosti. Prvi petek v mesecu je bil vedno pri sv. obhajilu. »Slov. gospodar« in »Nedelja« sta že dolgo zahajala v njegovo hišo. Prvi februar jih je bil zelo priljubljen, kar je dokazal pogreb v nedeljo. Že dolgo ni bilo pri nas tako lepega pogreba. Na pokopališču se je od rajnega poslovil v lepem govoru g. župnik, pevec pa mu zapel v slovo. Naj mu sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Šavna peč. Dne 7. marca je previden s sv. zakramenti zatisnil oči blagi Očkunov oče v starosti 82 let. Bil je vseskozi poštenjak. Nad 40 let je vsako nedeljo do letošnje zime — ko je že opešal in ker je farna cerkev Marija širje oddaljena od naše vasi nad eno uro — pred sv. mašo molil rožni venec in pri procesijah nosil križ. Pred enim tednom mu je umrla nadvse dobra in usmiljena žena, ki je bila prava samarijanka. Bila sta velika dobrotnika revežev in cerkve, kupila sta farni cerkvi mašno knjigo in darovala 1000 din za novo cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku. Pogreba se je udeležilo veliko ljudi od blizu in daleč. Pri grobu se je poslovil od rajnega sosed Kladnik, ki je med drugim tudi omenil, da je rajni samo iz naše vasi znosil nad petdeset mrličev in da se je držal Slomšekovega reka »delaj in molj«. Naj bo rajnima Bog obilen plačnik za vsa dobra dela — žalujočim pa naše sožalje!

Levo: Dr. E. Hacha, zadnji predsednik Češko-Slovaške — Desno: Beran, zadnji predsednik osrednje češko-slovaške vlade

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 12. marca je v celjski bolnišnici umrl Bukošek Janez, p. d. Brglez, komaj 33 let star. Bil je še mlad gospodar, a moral je v svoji kratki življenjski dobi poskusiti vse hudo in samo hudo. Leta 1933 se je priženil v Kalobje na malo posestvo; velike težave je imel, da bi se izkopal iz dolgov, a že drugo leto mu je umrla mlada žena. Moral se je zopet poročiti, zopet je znova začel z neutrudljivim delom, da bi svoji družinici pripravil vse potrebno. Siromak je pozabil, da tudi mlad človek ni iz železa: preveč se je trudil, ko je dan za dnem gonil pri sosedih mlatilne in druge stroje, se presill in si nakopal radi izčrpanja telesnih moči bolezen, ki ga je položila v grob. Zapušča mlado vdovo in dva nepreskrbljena otročiča, tretji pa pri svojem prihodu na svet ne bo videl več ubogega očeta. Dobri Janez, počivaj v miru in prosil pri Bogu za svojo zapuščeno družino, kateri izrekamo mi sožalje!

sko igro »V Indijo Koromandijoc«. Vabljeni so vse naše matere in vsi, ki hranijo v srcu hvaležen spomin svojih mamic.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Na praznik Marijnega oznanjenja ob 15 priredi dekliški krožek v dvorani Narodnega doma lepo akademijo. Pri srčno vabljeni!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Na Marijin praznik, 25. marca, priredi Prosvetno društvo materinski dan. Na sporedu je petje, deklamacije, govor, dva prizora ter igra »Materina slika« in »Slepa grofičnina«. Ker vas ljubimo in cenimo, drage matere, zato vam hočemo v hvaležnosti posvetiti to prireditev. Ta dan pridite vse matere med nas, vašo mladino, da vam izkažemo svojo ljubezen, hvaležnost in spoštovanje!

Velika Nedelja. Na praznik, 25. marca, priredi naše mladina materinsko proslavo z zelo pestrim sporedom. Vabljeni ste vsi, posebno mamice!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Fantovski odsek se precej giblje. Prejšnjo nedeljo je priredil tridejansko »Za klicem božjim«. Na Jožefovo je bila po večernicah akademija. Vse dobro misleče šmarjetske fante vabimo k sodelovanju v odseku! Lahko bi se potem pri odseku postavili sčasoma z dobrimi pevskim zborom, s številnimi telovadci in dobro orodno vrsto kot že nekdanj. — Brajno društvo je tudi imelo občni zbor. Želeli bi bilo — ker je v župniji dosti bralcev — da bi bili vsi včlanejni pri tem društvu, kjer imate potem vsako leto za 5 din mnogo lepega čtiva.

Tiara ali trojna krona papeža Pija XII.

Armand Calinescu, novi predsednik romunske vlade

Društvene vesti

MLADINSKI TABOR V MARIBORU

V dneh od 29. junija do 5. julija se bo zbrala v Mariboru slovenska mladina, včlanjena v Zvezi fantovskih odsekov in v Zvezi dekliških krožkov, da manifestira za narod, kralja in državo. — Slovenska mladina, pripravi se na te velike dneve!

Selnica ob Dravi. V soboto, 25. marca, na Marijin praznik bo v Slomškovem domu »Materinska proslava«. Na sporedu je: petje, deklamacije, telovadba, govor, igra v dveh dejanjih itd. Začetek ob 15.

Slivnica pri Mariboru. Fantovski odsek priredi na praznik, 25. marca, ob 15 v šoli prvo akademijo. Vabljeni!

St. Janž na Dravskem polju. Fantovski odsek in dekliški krožek priredita na praznik, 25. marca, ob 15 v dvorani veliko akademijo. Vabljeni!

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Dekliški krožek priredi pod okriljem Prosvetnega društva dne 25. marca ob 15 v Slomškovem domu materinsko proslavo. Na sporedu so deklamacije in igra »Tri matere«. Pridite!

Slovenska Bistrica. Slomškov dom priredi na praznik Marijnega oznanjenja po večernicah materinski dan s prav pestrim sporedom. Matere, otroci vas vabijo, da vam tam izrečejo svoje častitke in toplo zahvalo vašemu delu in trudu! Odzovite se!

Ptujska gora. Na Marijino oznanjenje, 25. marca, bo na Ptujski gori praznik naših krščanskih mater. Počastili bomo spomin mater, ki so nam dale življenje duše in telesa, ker nas niso samo rodile, ampak tudi vzgojile za prave katoličane. Dopoldne jih bomo počastili v hiši Matere vseh mater, v Marijinem svetišču, popoldne pa bo v šoli slovesna akademija z deklamacijami in častitkami našim materam, govorom in petdejan-

Pridobil sem vam novega naročnika, ki bo plačal naročnino, ko mu določite list s položnico. Njegov naslov je:

Ime in priimek:

Stan:

Kraj in hišna številka:

Pošta: